

forbrugerne, og ministeren snakker om alt muligt andet.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil starte med at svare hr. Keld Albrechtsen. Jeg vil bare sige, at allerede i dag er det sådan, at prisforskellene er store.

Hr. Keld Albrechtsen er altså nødt til at læse om det, og det tror jeg også hr. Keld Albrechtsen vil gøre, når han får tid. Det er nemlig sådan, at hvis man tager den billigste og den dyreste, så er prisen pr. kubikmeter 9,94 kr. på Frederiksberg og 70,63 kr. i Ærøskøbing.

Jamen hvad er det, man forsøger at sige til den danske befolkning? Er det, at vi er meget tæt på at have fået en prisudligning? Nej, det er da mere angribeligt, at politikerne ikke tør udvise det mod at spørge, om det er rimeligt, at der skal være så stor forskel på det, borgerne betaler. Men hr. Keld Albrechtsen siger til ministeren, at det er helt sikkert, det er det.

Så vil jeg gerne spørge hr. Keld Albrechtsen om, hvornår der sidst er lavet en undersøgelse, hvor man har været inde at vurdere det? Jeg kender ikke sådan en. Jeg synes da, at det var interessant, om man gik ind og kiggede på priserne og spurgte: Hvornår har vi sidst været inde at vurdere, om det kunne laves anderledes? Det er jo sådan set ikke noget mystisk ved det, det er bare interessant at gå ind og gøre det.

Kl. 16.35

Det samme gælder med hensyn til vandforsyning. Forskellen på vandafledningsafgifterne var den ene, det har jeg nævnt, og med hensyn til vandforsyningen er der en forskel fra 1,25 kr. til 11,75 kr. Derfor er det da interessant at gå ind og se, hvorfor der nu er den prisforskel. Er det nødvendigt? Kunne vi gøre det bedre med en anden struktur, eller hvem ved, hvad der skal til? Men det er da en idé at gå ind og kigge på det.

Og til fru Pernille Blach Hansen: Jeg kan ikke forstå den der med, at vi har gjort det før, og hvorfor vil man vende tilbage? Man vender ikke tilbage til noget fra 1980'erne. Man må læse historien, og den viser, at 1980'erne udviklede sig til det. Der var ikke sådan, at der var orden i det, og så gik man til uorden. Man bevægede sig fra, at der var orden og kom så igennem en udvikling i affaldsmængderne og kom til uorden. Det løste man på den måde, at kommunerne fik tilsyn, og det har de da også i dag. Derfor kan man jo godt gå ind og kigge på, om der er nogle mo-

deller, der gør, at det er mere effektivt. Det er en god idé.

Det viser sig, at Miljøstyrelsen allerede har beregnet, at det er en god idé. På nogle områder ved vi allerede nu, at vi kan tjene penge, vi skal bare finde ud af, at forbrugerne får det til den pris, de burde betale. Og det er da vores opgave, det ansvar må vi påtage os.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen og fru Pernille Blach Hansen. Og derefter går vi – efter ministerens svar – til ordførerrækken igen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg ved godt, at ministeren har beregninger, som vi kan studere, og at det ikke er alle steder, man gør priserne lige billige, når det f.eks. gælder vand. Og hvis det nu var sådan, at ministeren ville gøre kommunerne og de forbrugerejede, almene hviler i sig selv-vandværker den tjeneste at hjælpe dem – hvis der er nogen, der ikke har været drevet effektivt nok – ved at give dem mulighed for vejledning, så ville det være fint, det kan jeg kun støtte. Men det er ikke det spørgsmål, vi stiller.

Det spørgsmål, vi stiller, er, at nu ser vi, at en kommune sælger sin vandforsyning til et selskab, som naturligvis køber det for at tjene penge på det. Det vil sige, at et hvile i sig selv-område pludselig gøres til genstand for, at et selskab skal ind og tjene penge på det. Her er det endda et statsejet selskab, hvilket ikke gør det kønner. Det forholder ministeren sig ikke til, og det kan da kun føre til øgede priser for forbrugerne, hvis det får lov til at gribe om sig, for så skal nogle jo til at tjene penge på at bringe vand ud til forbrugerne.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes ikke, ministeren svarede på det helt fundamentale, nemlig hvis formålet bare var et serviceeftersyn, hvorfor starter man så i publikationen med at skrive liberalisering, udlicitering, alle de der ting? Hvis formålet bare var et eftersyn, hvorfor har man så allerede nu taget de skridt ad den vej, som ministeren ønsker? Det tyder da på, at det ikke er et helt frit valg, så at sige.

Det andet, jeg gerne vil spørge om, er i forbindelse med ministerens tidligere besvarelse om privatisering, hvor ministeren siger, at det er der